

Like me

Ik ben 55-plus. Dat is volgens Henk van der Sar voor de PThU niet zo goed (zie het interview met onze oud-bestuursvoorzitter). Nu kan ik daar zelf weinig aan veranderen. In dit kader is de 'anti-aging beweging' (zie de column van Frits de Lange) nog een extra bedreiging. Succesvolle bestrijding van de veroudering zou er immers alleen maar toe leiden dat al die bejaarde docenten nog langer mee gaan. Ik doe natuurlijk nog wel mijn best om met (als ik dat nog mag zeggen) 'mijn' tijd mee te gaan. Ik probeer in het onderwijs en het onderzoek in te spelen op de vragen van nu. En ik maak ook zoveel mogelijk gebruik van de middelen van nu. Ik leer de studenten overigens wel om daar kritisch mee om te gaan, bijvoorbeeld met die overvloed aan informatie van internet. Ook zijn niet alle nieuwe mogelijkheden van communicatie even geschikt binnen theologie en kerk. In haar column beschrijft Ciska Stark haar aarzelingen bij een preek op afstand. Aan de andere kant is zij en vele collega's met haar een enthousiast twitteraar. Ook op Facebook zijn we met veel gezichten te vinden. Ik ben er zelf ook bekend mee, zoals aan de dubbelzinnige titel boven dit stukje al afgeleid kon worden. Facebook heeft echter ook zijn bedenkelijke kanten, zo betoogt Mechteld Jansen (zie het artikel over het komende PThU congres). Is die focus op het aantal 'likes' en 'vrienden' wel zo heilzaam? Voor een blad als de PThUnie is die vraag intrigerend. Als het gezicht van de PThU hoopt het op veel 'likes' van de lezers. Maar er zijn ook grenzen aan de zucht naar populariteit. We hebben een eigen identiteit hoog te houden. In dit nummer lijkt dat weer aardig te zijn gelukt. We hopen dat u het uiteenlopende scala aan activiteiten in onderwijs en onderzoek leuk vindt. Als dat niet zo is, dan is dat jammer, maar dan hebt u hopelijk wel iets mee gekregen van het plezier waarmee we ons werk doen. Het houdt je jong.